

CREDINȚĂ ȘI ISTORIE LA MÂNĂSTIREA COMANA (2)

de Elena Trifan

Bine amenajat și întreținut este și Muzeul de Istorie al mănăstirii în care la parter sunt expuse unelte agricole, planșe cu istoricul localității și fragmente din jurnalele de călătorie ale unor personalități precum: Paul de Alep – 1657, Miropolitul Ungrovlahiei, Neofit Cretanul – 1746, Cezar Bolliac – 1860, Nicolae Iorga – 1908, arhiepiscopul romano-catolic Raymond Netzhammer, regina Maria, care au făcut aprecieri la adresa mănăstirii din care vom reproduce selectiv: „Este o mănăstire mare, trainică, închisă cu ziduri de piatră. În cele patru colțuri sunt patru turnuri cu galerii boltite de jur împrejur pentru înfrumusețarea aspectului și pentru plimbare. Unul din ele seamănă cu unul din turnurile Mănăstirii Sfintei Treimi din Moscova.” (Paul de Alep); „Am intrat în biserica deschisă fără să văz niciun om. Nicio candelă aprinsă, o sărăcie lucie, vreo două cărți grecești, prăfuite pe tripede și o lespede mare de marmură sculptată admirabil, cu stema Domnului țării.” (Cezar Bolliac), „Oricui trece cu trenul de la București la Giurgiu, Comana îi va rămâne de neuitat.” (Raymond Netzhammer) etc.

La etaj se află o colecție de obiecte din epoca pietrei, vase de pe vremea cumanilor, icoane vechi, bijuterii de domnițe, arme.

O puternică impresie de viață creează manechinele de soldați, domnițe și mai ales ale lui Vlad Țepeș, Radu Șerban, Șerban Cantacuzino.

Credință și istorie, respect pentru sacrificiul în numele libertății patriei, pentru ființa umană, fie în ipostază de confrate sau dușman sunt concentrate și în Mausoleul-paraclis ridicat în memoria ostașilor căzuți pe aceste locuri în Primul Război Mondial, în anii 1916-1919. Acesta a fost construit de Asociația Cultul Eroilor din inițiativa lui Nicolae Iorga și a reginei Maria, pe locul unui vechi paraclis ce data de la 1700. Mausoleul ridicat în cinstea eroilor a fost inaugurat în anul 1932 și în anul 2016 când s-au împlinit 100 de ani de la luptele care s-au dat în zonă, pe data de 25 noiembrie de Ziua Sfintei Mucenițe Ecaterina a fost sfințit și ca paraclis, luându-și vechiul hram „Sfântul Ierarh Spiridon și Cuviosul Eftimie”.

În el a fost amenajat un osuar iluminat electric, în care sunt expuse osemintele a 720 de soldați necunoscuți dintre care 553 români, 151 bulgari, 10 turci, 4 ruși, și numai 2 germani, deoarece poporul german și-a repatriat eroii.

Osemintele celor căzuți pe câmpul de luptă din această zonă au fost adunate de luptătorii germani și depuse aici. Soldații au fost identificați în funcție de uniformă purtată. Mi-au amintit de craniile expuse în Catedrala din Otranto, pe pereții laterali de lângă altar, fiind o dovadă că și România știe să își cinstească eroii într-un mod demn și ingenios.

În mausoleu se află și o placă depusă de poporul englez în memoria unui echipaj alcătuit din 5 compatrioți care în timpul celui de-al Doilea Război Mondial s-au prăbușit cu un bombardier într-o baltă de lângă Comana.

Deși trupurile lor au fost repatriate în anul 1990, în fiecare an, în luna mai, când la Comana este Sărbătorită Ziua Eroilor, reprezentanți ai Ambasadei Britanice la București vin și depun coroane de flori. O astfel de sărbătoare avusese loc și cu o zi înainte de a ajunge noi acolo și coroanele de flori mai erau încă proaspete în mausoleu. În pictura mausoleului-paraclis sunt prezente scene religioase, chipuri umane și de

sfinți, imagini ale unor păsări cu valoare simbolică, sugerând ideea de protecție divină, de viață eternă, obținută din propriul sacrificiu. Astfel pot fi admirate chipuri ale unor conducători români, precum Constantin Brâncoveanu, regele Ferdinand și regina Maria, Sfântul Dimitrie, Sfânta Treime în ipostaza a trei îngeri, Învierea Domnului, pasărea Phoenix, simbol al regenerării, păunul, simbol al regalității, pelicanul, al sacrificiului.

Pe o scară de lemn denumită „Scara Sfântului Ioan Scărarul” se coboară la apa Neajlovului pe care a fost construit un ponton din scândură. Pe fiecare treaptă a scării este scris unul din preceptele morale ale sfântului. În timpul primei vizite făcute la Comana am avut posibilitatea de a coborî pe acest ponton de unde am putut admira imaginea râului Neajlov despre a cărui apă am aflat că iarna nu îngheață în zona mănăstirii. Când am mers a doua oară la mănăstire pontonul era inundat din cauza ploilor abundente. Între biserică și apă a fost amenajat un colțișor prevăzut cu bănci de lemn, unde te poți odihni, reculege, ruga, medita, gândi la valurile istoriei care s-au petrecut pe aceste meleaguri, te poți desprinde de necazurile și stresul vieții cotidiene.

În timp ce am vizitat complexul monahal de la Comana auzul și întreaga ființă ne-au fost mângâiate de glasurile blânde și armonioase ale preoților care oficiau slujba duminicală și străpunse de glasurile puternice ale clopotelor în care se contopeau deopotrivă solemnitate, chemare, tânguire.

Mănăstirea oferă o sinteză de istorie și credință, hărnicie, patriotism, sacrificiu, construcție, distrugere și reconstrucție, perseverență, putere de a lupta, aprecia și elogia.

Daniela Rîndașu – Șirna,
lucrare premiată de **Primăria Municipiului Ploiești**
la Salonul de Toamnă al Filialei Ploiești a
Uniunii Artiștilor Plastici din România

Atitudini

